

Η διαδικασία εναντίον του ιατρού στα ποινικά δικαστήρια

ANNA ΚΟΡΣΑΝΟΥ
 Δικηγόρος, Υποψήφια
 Διδάκτωρ Νομικής
 Σχολής Αθηνών

Η υποβολή της ποινικής δίωξης κατά ιατρού θα πρέπει να γίνει είτε με έγκληση από τον παθόντα, είτε με μήνυση από τρίτο, είτε αυτεπάγγελτα από τον Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών. Ο Εισαγγελέας όταν λάβει τη μήνυση ή την έγκληση είναι υποχρεωμένος να κινήσει ποινική δίωξη παραγγέλλοντας προανάκριση ή ανάκριση ή εισάγοντας την υπόθεση με απευθείας κλήση του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, όπου αυτό προβλέπεται. Σε κακουργήματα όμως ή πλημμελήματα αρμοδιότητας του Τριμελούς Πλημμελειοδικείου (π.χ. συκοφαντική δυσφήμιση, ανθρωποκτονία από αμέλεια, σωματική βλάβη από αμέλεια) κινεί την ποινική δίωξη μόνο εφόσον έχει προηγηθεί προκαταρκτική εξέταση και προκύπτουν επαρκείς ενδείξεις για να κινηθεί η ποινική δίωξη. Αν η μήνυση ή η έγκληση δε στηρίζεται στο νόμο ή είναι προφανώς αβάσιμη στην ουσία της ή ανεπίδεκτη δικαστικής εκτίμησης, ο Εισαγγελέας τη θέτει στο αρχείο.

Όσον αφορά στην καθ' ύλην αρμοδιότητα των ποινικών δικαστηρίων, πρέπει να γίνει η ακόλουθη διάκριση: Κάθε πράξη που τιμωρείται με την ποινή του θανάτου ή της κάθειρξης είναι κακούργημα. Κάθε πράξη που τιμωρείται με φυλάκιση ή με χρηματική ποινή ή με περιορισμό σε ειδικό κατάστημα κράτησης νέων είναι πλημμέλημα. Κάθε πράξη που τιμωρείται με κράτηση ή πρόστιμο είναι πταίσμα.

Κακουργήματα σε σχέση με το ιατρικό δίκαιο θεωρούνται για παράδειγμα η σκοπούμενη βαριά σωματική βλάβη (310 παρ. 3) όπως π.χ. ο ακρωτηριασμός για να λάβει κάποιος ασφαλιστική αποζημίωση, η τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης χωρίς τη συναίνεση της εγκύου (304 παρ. 1), η ανεπίτρεπτη τεχνητή διακοπή της εγκυμοσύνης με τη συναίνεση της εγκύου που επέφερε το θάνατο της εγκύου (304 παρ. 2β).

Πλημμελήματα σε σχέση με το ιατρι-

κό δίκαιο θεωρούνται για παράδειγμα η πρόκληση σωματικής βλάβης από αμέλεια (308 Π.Κ), η χορήγηση ψευδών ιατρικών πιστοποιήσεων (221 Π.Κ), η παραβίαση επαγγελματικής εχεμύθειας (371).

Πταίσματα μπορούν να θεωρηθούν η άρνηση ιατρών (441 Π.Κ), η παραμέληση εποπτείας παραφρώνων (439 Π.Κ).

Πρέπει να σημειωθεί ότι πολιτική αγωγή ασκείται και εναντίον του αστικής υπευθύνου, της κλινικής για παράδειγμα στην οποία επιδίδεται κλήση από τον πολιτικώς ενάγοντα. Η κλινική ως αστικής υπεύθυνη έχει δικαίωμα να παρέμβει εκούσια στην ποινική δίκη υπέρ του κατηγορουμένου.

Το δικαστήριο τηρεί νόμιμα την προδικασία προανάκριση και κύρια ανάκριση (όταν πρόκειται για κακούργημα) με σκοπό τη συλλογή των αναγκαίων αποδεικτικών στοιχείων για να βεβαιωθεί η τέλεση εγκλήματος και να αποφασισθεί αν πρέπει

ο γιατρός να εισαχθεί σε δίκη. Μετά το τέλος της ανάκρισης αρμόδιο είναι το Συμβούλιο Πλημμελειοδικών για να κρίνει την απαλλαγή του κατηγορουμένου ή την παραπομπή του στο ακροατήριο.

Το δικαστήριο αποφαινεται με βάση αποδεικτικά στοιχεία όπως έγγραφα, μάρτυρες, το κυριότερο όμως αποδεικτικό μέσο είναι η πραγματογνωμοσύνη, η οποία επιτρέπει και το διορισμό τεχνικών συμβούλων του γιατρού.

Τέλος, πρέπει να αναφερθεί ότι σε κάθε περίπτωση άσκησης έγκλησης ή μήνυσης εναντίον ιατρού, ο τελευταίος έχει κάθε δικαίωμα, εφόσον θεωρεί ότι οι κατηγορίες εναντίον του δεν ευσταθούν, να στραφεί εναντίον του εγκαλούντος ή του μηνυτή για συκοφαντική δυσφήμιση ή για ψευδή καταμήνυση επιφύλασσομένου παράλληλα για την άσκηση των δικαιωμάτων του ενώπιον των αστικών δικαστηρίων για αποζημίωσή του εξ' αιτίας της ηθικής του βλάβης. ■